

ikke saa nogen som helst Fare for Samfundet i, at man gik til en Udstykning, som vilde koste et Beløb af 600 Mill. Kr. — det ærede Medlem mente, at 60 Mill. Kr. anvendt aarlig til Udstykning af Jord paa nærværende Tidspunkt vilde være forsvarligt, og han vilde ogsaa tage Ansvar for dette —, saa maa jeg sige, at naar man ser hen til Resultatet af det ærede Medlems første Forsøg paa Udstykning herhjemme efter de nye Jordlove, vilde det være en Kalamitet for hele Samfundet, dersom det ærede Medlems Tanker og Ideer virkelig skulde blive gældende, saa man gik til en Udstykning af den Art, at man anvendte 600 Mill. Kr. i Løbet af 10 Aar. Det er let at sige, at man tager det fulde Ansvar, men hvorledes det ærede Medlem vil tage det Ansvar, vilde det i nogen Grad interessere mig at faa at høre.

Det ærede Medlem Hr. Olufson udtalte i Gaar, at der var to Jordpriser. Der var den Jordpris, der fremkom ved, at Ejendommen blev ansat til Ejendomsskyldværdi; og der var Salgsprisen for vedkommende Ejendom, naar den blev solgt. Det er meget rigtigt, og at der har været et Misforhold til Sæde under den hurtige Opgang, der var under Krigen, er givet. Det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at der ved Køb af Landejendomme under Krigen blev skjult store Kapitaler; men disse Kapitaler, som den Gang blev skjult, er maaske gemte saa godt, at man aldrig finder dem mere. Man maa nemlig være paa det rene med, at Tiderne skifter, og for Landbrugets Vedkommende er de skiftet meget brat, man er gaaet brat nedad lige fra den høje Konjunktur. Man haaber selvfølgelig, at Bevægelsen ikke skal fortsættes i samme hurtige Tempo, som den er begyndt; men man har ingen Garanti for, at det ikke sker. Den Mulighed er ikke fjern, at disse skjulte store Kapitaler er blevet ganske borte. Derfor tror jeg ikke, det Forslag, det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, nemlig at man skulde gaa til at lade Ejendomsskyldværdien fastsætte af selve Besidderen, vil skabe nogen Garanti for Samfundet for i Fremtiden at have et virkelig godt Skattegrundlag. Thi man maa være paa det rene med, at man her vilde komme til at staa overfor forskellige Opfattelser fra forskellige Menneskers Side. Nogle vil løbe Risikoen og opgive deres Ejendommers Værdi meget lavt; andre vil maaske mene, at de kunde sikre sig mod Overfald fra Ekspropriationens Side ved at ansætte Værdien meget højt. Man vilde i alt Fald faa en Ejendomsskyld-

ansættelse, som var saa vidt forskellig fra den nuværende og saa meget mere uensartet end den nuværende, at jeg tror, det vilde blive en overordentlig daarlig Forretning for Staten.

Jeg sagde, saa vidt jeg husker, i Gaar til det ærede Medlem, at jeg forstod godt, at man fra hans Side fastholdt Tanken om Ekspropriation af Jorden; men det ærede Medlem maa heller ikke fortænke os, som har en ganske anden Opfattelse af dette Forhold, i, at vi med lige saa stor Kraft modsætter os, at noget saadant finder Sted. Dette gør vi ikke ud fra andet Synspunkt end det; at vi mener, at det vilde være til ringe Gavn; men til megen Skade for Samfundet; hvis man virkelig vilde gaa til at indføre saa unormale Tilstande, at ingen Landmand i dette Land vidste sig sikker for, at man Dagen efter vilde komme og tage den Jord fra ham, som han lovformelig havde erhvervet sig til sit Eje.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, at det glædede mig i Gaar at høre, at det ærede Medlem erkendte sit Medansvar for Jordlovene; men jeg vil ogsaa sige til det ærede Medlem, at det kunde ikke nytte, om han ikke vilde erkende sit Medansvar, for Kendsgemningerne taler, saa det var saamænd meget klogt af det ærede Medlem. Men jeg haaber alligevel, at han med Tiden kommer paa bedre Tanker og kommer væk fra de forskellige Ideer, som fra hans Partis Side blev gjort gældende i ret vid Udstrækning under Jordlovenes Behandling i 1919.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt udtalte som sin Opfattelse, at dette Lovforslag ikke byder saa gode Betingelser som Loven om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje. Det er jo rent skønsmæssigt, hvilken af de to Love man mener vil være den bedste. Min Mening er, at denne Lov vil blive benyttet i betydelig større Udstrækning end den anden. Gennem Benyttelsen vil man faa konstateret, om de, til Bedste for hvem disse Love gives, foretrækker den ene eller den anden Art Ejendomsvilkaar.

Jeg maa bedrøve eller berolige det ærede Medlem — jeg ved ikke, hvilket af de to Udtryk jeg skal vælge — med, at der ikke findes nogen Uoverensstemmelse mellem mig og mit Parti i denne Sag. Naar det ærede Medlem mener at kunne spille enkelte af mine Partifæller ud mod mig ved at anføre den Stilling, mit Parti havde indtaget i Landbokommissionen, maa jeg sige, at man faar Indtrykket af, at det ærede Medlem ligesom kredser om Gerningsstedet. Det ærede Medlem ønsker at vende tilbage til